

Gitarkamerater

Hva får to unge menn til å bygge gitarer og leve på sparebluss?

Tor Inge Jøssang tekst og foto

STRAND: Det selges rundt 100 spesialbygde gitarer hvert år her i landet. I dette smale markedet forsøker Odd Blikra Egeland og Ørjan Bråtveit Berge å finne fotefeste.

– Det tar tid. Vi biter tennene sammen, sier 25-åringene fra Strand.

I HALVANNET ÅR har de holdt til i andre etasje i et malingslitt rødt hus på industriområdet til Stålverket på Jørpeland. I vinduet henger halvferdige gitarkropper som store noter. En sirkelsag synger, mens radioen spiller rock.

Berge og Egeland fant tonen i barndommen og spilte i band på ungdomsskolen. I forhold til andre musikere var de langt over middels interessert opptatt av gitarmerker. De begynte på Musikk-instrumentakademiet i Sarpsborg. Var på tre måneders praksis i USA og hadde siste året igjen, da de fikk melding om at sko-

len var nedlagt. I stedet for skolegang ble det beinhard jobbing som gründere i eget gitarmakeri.

I motsetning til morild har ikke virksomheten blaffet opp og sluknet. I 2005 bygde Strand Guitars åtte gitarer og reparerte over 100.

– Vi bygde mest elektriske og klassiske gitarer på skolen. Nå går det mest i westerngitarer med stålstrenger, forteller kameratene.

OMTRENT HVER KRONE

som ruller inn, investeres i materialer og utstyr. Egeland bor hjemme og tjener til livet på strøjobber, mens Berge bor gratis i farens hus mot å pusse det opp. Han har helgejobb innen oppdrett.

– Vi lever for så vidt, men ikke som alle andre. Vi må ofre en del.

På bjelkene under taket ligger stabler med materialer til tørk. I mange tiår holdt stålverkets snekkere til i lokalet. Gitarmakerne har arvet trollegamle maskiner. En stor sirkelsag fungerer som lunsj-bord. Det står pussemaskiner og flere sager i naborommet. Veggene er dekket av tvinger, pappmodeller, en japansag, hammere og annet verktøy.

PÅ EN GÅRD ØSTPÅ saget bøndene ned et stort bjørketre. En som stammet derfra, sendte stokken til Jørpeland. Nå er den delt opp, grovformet og gradvis i ferd med å bli kroppen til en el-gitar.

– Mange sitter greit i det og har råd til å bruke 25-30.000 kroner på en gitar. Når

prisen passerer en viss sum, bryr ikke kunden seg om hva det koster. Da er det produktet som gjelder.

– Går det an å leve av dette?

– Vi må være tålmodige og seige. Det

sies at det tar fem år å etablere en bedrift. Produksjonsmålet er å bygge mellom 50 og 100 gitarer i året. Da er vi nødt til å selge utenlands på messer. Det er kostbart å reise og foreløpig sparer vi til det. Drømmen er at Strand Guitars blir et respektert merke med lange ventelister. Og med kjente gitarister som foretrekker oss.

torjossang@aftenbladet.no

Vi lever for så vidt, men ikke som alle andre. Vi må ofre en del.

Odd Blikra Egeland og Ørjan Bråtveit Berge

SLIK LAGES EN GITAR

KROPPEN: Materialene skjæres grovt til. Bunn og topp pusses ned til riktig tykkelse. Sidene bøyes til. Deretter legges spanter inn.

HALSEN: Et emne grovskjæres og pusses ned. Hull for trossrod, metallstangen som styrker halsen, freses ut. Gripebrett og hodefiner med logo limes på.

MONTERING: Halsen og kroppen lakeres 25 lag og pusses nøye. Så limes kroppen og halsen sammen. Det monteres strengefester og stemmemekanikk.

Kilde: www.strandguitars.no

GRÜNDERE: Omtrent hver krone som ruller inn, investeres i materialer og utstyr.